

[Einer Jensen.]

spise hver Dag. Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, der sagde, at Landbruget ikke kan betale højere Løn: Har Landbruget nogen Sinde selv i de gode Tider betalt en ordentlig Arbejdsløn? Nej, Forholdet er det, at derude betaler man den mindst mulige Arbejdsløn, og først den Dag, da det gaar op for alle Landarbejderne, at de bør være organiserede, skal Landboerne nok komme til at betale en ordentlig Løn.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rahbek, at naar Landmændene selv finder, at de Vilkaar, de byder deres egne Børn, er saadanne, at de foretrækker at sende dem ind til Byerne; saa kan man dog vist ikke forlange, at de, der er fattigere derude, skulde gaa for den Løn, som Landmændene nu kunde afse til dem. Det er i hvert Fald Udslag af en meget daarlig Moral, hvis man sender sine egne Børn, som man kunde bruge i Landbrugsbedriften, ud for at faa en højere Løn og saa fisker efter andre, som af Nøden tvinges til at gaa for en lavere Løn. Det er vist heller ikke saa daarligt med Landbruget, at Landmændene ikke godt kunde betale en noget højere Løn end den, de nu betaler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg kan ikke sige andet, end at det harmer mig noget at høre paa denne Forhandling, fordi det fremstilles, som om Landmændene betaler en ubegribelig lav Løn, en Sulteløn, og at det er Grunden til, at de ikke kan faa Folk. Jeg vil erkende, at Landbruget desværre ikke er saadan stillet, at det kan hamle op med de andre Erhverv med Hensyn til at give Løn, men jeg tror nu, at der gennemgaaende gives saa stor Løn, som Erhvervet kan bære.

Men lad os komme til Sagens Kærne. Der er noget galt, og Folk ude paa Landet kan ikke begribe den store Arbejdsløshed, samtidig med at de ikke kan faa det unge Mandskab, de hvert Aar plejer at antage til fast Løn. Og nu skal jeg sige, hvordan det ligger. Det kan ikke nytte at komme med Rygter og Snak og alt saadant noget — det ligger saadan, at man byder unge Folk i ca. 18 Aars Alderen 300 Kr. for de 6 Sommermaaneder med frit Ophold, Kost og Logi. Og dette har man meget vanske-

ligt ved at faa Folk til. Hvis man endelig vil have Eksempler, saa skal man faa et: Jeg har haft stort Besvær med at faa en ung Karl til den Løn. Der er noget galt her, mine Herrer, og man kommer ikke ind til Sagens Kærne ved at kaste med Snavs paa Landmændene og sige, at de giver Sulteløn. De giver sikkert alt det, de formaar — jeg vilde ønske, de havde Raad til at give mere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rahbek har Ordet for en kort Bemærkning.

Rahbek: Jeg ønsker kun at slaa fast, at jeg ikke de Gange, jeg har haft Ordet her, overhovedet har rettet Bebrejdelser mod de unge Mennesker, der flytter ind til Byerne, det er saa langt fra mig at ville smide Snavs paa nogen. Jeg har blot sagt, at det kan ikke gaa at indrette Lovgivningen paa en saadan Maade, at dette bliver Resultatet. Jeg kan over for en Udtalelse fra Socialdemokratiet om, at vi ikke vilde give en ordentlig Løn i de gode Tider, sige, at jeg har i en Række af Aar, i hvert Fald i nogle Aar, betalt min Forkarl 1 200 Kr. aarlig foruden Kost og Logi. Jeg tror ikke, nogen vil paastaa, det var en daarlig Løn, og jeg betalte selvfølgelig ikke mere, end jeg var nødt til, men det var den almindelige Løn paa den Egn.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Levinsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Levinson: Det ærede Medlem Hr. Rahbek oplyste lige nu, at han gennem flere Aar havde betalt sin Forkarl 1 200 Kr. aarlig. Det fremgaar af Landøkonomisk Driftsbureau's Beretning, at Gennemsnitslønnen til Forkarle det sidste Aar har været 640 Kr. Dermed synes jeg, det bedste Bevis er leveret for, at der ikke har været Mangel paa Forkarle det sidste Aars Tid.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at man kunde ikke faa unge Karle i 18 Aars Alderen, og der er vi netop ved Sagens Kærne. Landbruget ønsker nemlig ikke at beskæftige voksen Arbejdskraft, men kun at beskæftige Dreng og ganske unge Mennesker i 14—18 Aars Alderen. Der er naturligvis i et Land som Danmark med dets begrænsede Befolkning ogsaa kun et begrænset Antal unge Mennesker at faa i Arbejde inden for Landbruget. Saa snart Karlene kommer op i en Alder af 19—20 Aar, vil Landbruget ikke længere beskæftige dem, saa drives de ind til Byerne. Det er nemlig Sagens Kærne: man ønsker at faa de ganske unge Mennesker for en Sommer for 200—250 Kr., medens